

[Annelise Gottfredsen]

Jeg kender ikke ministerens forslag, men jeg mener, at disse ting må belyses nøje, inden yderligere penge afsættes til disse områder.

Jeg forstår i øvrigt ikke animositeten mod de private, foreningsorganiserede tilbud. Adgang til oprettelse og deltagelse heri er jo ikke politisk betinget, og den frivillige indsats, der udøves i disse foreninger, er mange gange ulønnet. Det finder jeg overordentlig påskønnelsesværdigt.

Idrætten udgør en stor del af næsten alle børns tilværelse. Det er måske den største lighed mellem børn fra alle områder af landet og fra alle sociale lag. Det er en hård dom, der fældes over børns deltagelse i idræt, som jo i højere og højere grad er blevet anerkendt som en væsentlig del af kulturen, og som siden 1976 har været overført til kulturministeriet. Jeg vil gerne citere fra redegørelsen, side 101, forneden:

»Mange børn finder sig i dag i en disciplin og en konkurrenceånd inden for idrætten, som for længst er lagt på hylden i folkeskolen. De finder sig i udemokratiske idrætsklubber, hvor børn og unge under 18 år ingen stemmeret har og dermed ingen indflydelse, selv om de ofte udgør langt over halvdelen af det samlede medlemstal. De finder sig kort sagt i en del ting, som intet har med »fællesskab og kommunikation mellem mennesker« at gøre, og som næppe »udvikler den enkelte evner og anlæg« på nogen særlig befordrende måde.«

Jeg synes, det er en grusom salve af aldeles ubegrundede postulater. Det kunne måske tænkes, at børn netop kan lide at færdes under ordnede og disciplinerede forhold, og jeg synes egentlig, at dette indslag i hele debatten er væsentligt for spørgsmålet om, hvad børn finder sig i. Børnene kan måske lide det, og det var måske værd at spørge, om ikke netop den form for samvær og kultur giver den tilfredshed, som de i dag mangler i folkeskolen og andre steder, hvor børn og unge færdes.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren gør disse ord til sine, og om vi nu kan forvente oplæg til styring af idrætten og dens organisationer, så livet i idrætsklubberne kan udvikle sig henimod det så attråværdige og ensrettede lighedsmaal?

Vi er naturligvis i det konservative folkeparti meget interesserede i, at børn, også som voksne, har mulighed for at deltage i kultur-

liv af forskellig art, men vi mener ikke, at det er rimeligt at foretage denne skarpe opdeling af kultur for voksne og for børn. God kunst, der interesserer børn, er oftest rettet til voksne. Tænk, hvor mange af bogklassikerne, der igennem generationer har været elsket af børn og voksne, der er skrevet for voksne! Jeg kan nævne mange: »De tre Musketerer«, »Gøngehøvdingen«, Jules Vernes bøger osv. Disse bøger, skrevet til voksne og læst af børn, vil bestå længe efter, at »Katamaranen« er kommet på pension.

Jeg tror, at der er noget galt i, at de meget opreklamerede børneteatre i dag ikke giver børn en fornemmelse af, hvad rigtig kunst og hvad godt teater egentlig er. Demokratiseringen af teatertilbud for børn behøver ikke være en oppustning af børneteatrene. Jeg mener, at teater giver en vældig god udvikling og er vældig godt både for børn og for voksne, og jeg kan somme tider sende en vemodig tanke til min egen barndoms Skolescenen, hvor klassiske stykker af gode skuespillere blev opført. Jeg tror ikke, at en skolescene kan etableres på samme måde i dag, men det var værd at overveje, om man kunne lægge an på noget lignende. Jeg tror, man skal lægge vægt på kendskab til et godt teater, både dansk og udenlandsk, og det må være en opgave for skolen, hvad der ofte forsømmes både i dansk- og i sprogundervisningen.

Der er et væld af oplysninger i denne rapport, og der er stort talmateriale, der i sagens natur også må rumme mange generaliseringer og tvivl. De adspurgte er trods alt ikke ret gamle.

Vi vil gerne diskutere kulturen, men vi finder, at denne redegørelse er et skævt og forkvaklet udgangspunkt. Vi betragter det ikke som en ulykke, at tilbud til voksne og børn er forskellige, og vi mener, at mulighederne er til stede i rimeligt omfang, og at familien og kommunerne er kvalificerede nok til at indrette sig efter disse muligheder. Skattetrykket er ikke til at foretage de store armbevægelser i dag, og skulle det være efter arbejdsgruppens opskrift, er det nok egentlig heller ikke så galt.

Poulsgaard (FP):

Det går mod jul, og ved juletid kommer julenissen, og så har vi alle sammen en for-